

пам'яті, нахилам та інтересам, а також створює умови для творчості в самостійній роботі та груповій взаємодії.

Важливою є роль викладача, яка полягає в умінні мобілізувати студентів на виконання поставлених задач, досягнення цілей безпосередньо на занятті. Для цього необхідно спланувати кожне заняття так, щоб у ньому були передбачені найкоротші шляхи до поставленої мети, і, насамперед, чітка структура, методика і засоби навчання.

Культурологічний підхід до навчання іноземної мови та формування іншомовної соціокультурної компетенції сприяє розвитку глобального мислення студентів і створює інтелектуальну базу для їхньої майбутньої професійної діяльності. Будь-який навчальний матеріал має розглядатися з точки зору його культурологічного компонента та впливу на формування у студента готовності до взаєморозуміння, сприйняття полікультурної філософії існування, налаштованості на співпрацю, позбавлення негативних стереотипів у сприйнятті представників інших культур.

Література

1. Гришкова Р. О. Імплементация европейских освітніх стандартів у навчання англійської мови студентів нефілологічних спеціальностей. *Педагогіка: Наукові праці*. Т. 136. Вип. 123. 2010. С. 114–118.
2. Ніколаєва С. Ю. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. укр. видання С. Ю. Ніколаєва. Київ : Ленвіт, 2010. 273 с.
3. Тер-Мінасова С. Г. Мова та міжкультурна комунікація : навчальний посібник). Москва : Слово/Slovo, 2009. 624 с.

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Козак А. В.

*студентка факультету філології і журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Вивчення іноземної мови в наш час стало одним із найважливіших та найпотрібніших завдань людства. Кожен колектив, кожна група, кожен народ має свою мову, в якій відображено його характер, звичаї, цінності тощо.

У кожен мову часто впроваджуються та запозичуються з інших мов нові слова та терміни. Особливо це стало помітним у ХХ столітті, коли широкого поширення набув туристичний бізнес і розвиток інформаційно-комунікаційних технологій. Сьогодні багато людей мають можливість спілкуватися з представниками інших народів, вивчати їх мову, культуру, традиції. Варто сказати, що кожна мова має свої певні особливості, тому знаючи культуру народу, мову якого вивчаємо, можна набагато глибше вникнути у зміст певних речей [1]. Повсякденне уявлення про культуру часто зводяться до її ототожнення з художньою культурою (мистецтвом) або з освіченістю та вихованістю людини. Проте найбільш розповсюдженим повсякденним значенням поняття «культури» є його розуміння як сукупності матеріальних предметів, об'єктів, ідей, образів, створених людиною протягом її історії [3]. Знання культури, цінностей, особливостей народу збагачує нас, дає поштовх до кращого та активнішого вивчення, адже, погодьтеся, сухо вивчати мову не надто цікаво.

При вивченні будь-якої іноземної мови важливу роль грає комунікативний підхід, який передбачає обмін інформацією між носіями різних мовних груп як представників різних культур. Отже, стає зрозуміло, що вивчення мови містить в собі соціокультурний елемент, який допомагає засвоювати мову з її правилами та нормами. Спілкування закордоном з справжнім носієм мови набагато швидше допоможе досягнути омріяного результату, ніж сухе вивчення. Такий метод дійсно є дуже дієвим та підвищує інтерес студентів до вивчення іноземної мови [1].

Аналіз теоретичних джерел підтвердив, що перед студентом-перекладачем є деякі труднощі під час перекладу, а саме: недосконале знання мови, відсутність відчуття певної мови та її колориту, нерозуміння традицій. Тому дуже важливо практикуватися закордоном. Потрапляючи в абсолютно незнайоме соціальне середовище, відірваний від звичних умов життя, практично жодного слова не розуміючи з того, про що говорять навколо нього, студент переживає досить сильний психологічний стрес, що за своєю силою наближається до шоківаного стану. Механізм подолання стресової ситуації, в яку потрапляє студент-українець полягає в мотиваційному сплескові, спрямованому на засвоєння мінімального лексичного запасу мови країни перебування [2].

Якщо підсумувати усе вищесказане, то висновок напрашується сам: головним завданням для викладачів будь-якої іноземної мови є виділення елементів культури, що найбільш яскраво характеризують середньостатистичного носія мови, яка вивчається, і порівняння їх з елементами культури, носіями яких є студенти-іноземці [2].

Педагогічний аспект культурознавчої освіти можна прослідкувати через значення латинських слів «cultura, homo cultures (людина культурна)», тобто освічена. Саме у такому сенсі вживав поняття «культура» та «освіта» Гегель,

оскільки він вважав, що тільки оволодівши культурою, людина може займатися освітою; самоосвіта можлива на основі зразків, створених культурою. [3].

Зараз існує величезна кількість різних методів для якісного вивчення іноземної мови. Наприклад, періодика, яка є джерелом іншомовних слів та зображує стан мови на рівні вжитку; художня література, яка є основною сферою удосконалення національної літературної мови, реальним відображенням життя народу. Саме її багато педагогів розглядають як основу для збагачення словникового запасу студентів. Одним з важливих напрямків розвитку сучасної методики є впровадження новітніх технологій в сферу навчання іноземних мов. Сьогодні все більш активно використовується комп'ютер на заняттях з іноземної мови, що відкриває доступ до різних мовних новинок. Також важливим методом вивчення є мовні фразеологізми, адже в них віддзеркалюється історія, культура, традиції і цінності народу. Специфічним наочним методом вивчення мови є реклама, яка зображує побут певного суспільства [1]. Також не варто забувати і про приємні способи вивчення мови: перегляд фільмів іноземною мовою, слухання різних аудіозаписів, пісень, читання іноземних публікацій чи блогерів, що дуже популярно у наш час. Це розширює словниковий запас.

Вчити іноземну мову – це, немовби, вчитися плавати. Неможливо навчитися плавати, читаючи лише посібники. Потрібно заходити у воду та намагатись плисти. Варто використовувати кожен нагоду та спілкуватись з носіями мови. Часто люди не можуть подолати мовний бар'єр через страх. Страх неправильно вимовити слово чи залишитись не до кінця зрозумілим співбесіднику. Проте не варто переживати, варто діяти, адже це ніхто не зробить за вас. Тим більше у наш час люди легко виправлять, якщо ви скажете щось не те.

Отже, культурологічний підхід до вивчення іноземної мови сприяє формуванню глобального мислення студентів, створює інтелектуальну базу для їхньої майбутньої діяльності та сприяє зростанню інтересу до чужої культури і мови. Культурологічний компонент робить навчання цікавішим та оригінальнішим, полегшує сприйняття матеріалу та формує у студентів бажання та мотивацію до вивчення іноземної мови.

Література

1. Ільчишин Н. Культурологічний підхід до вивчення іноземної мови. 2007. С. 20–24. URL: http://vlp.com.ua/files/08_36.pdf
2. Бондаренко Л. Міжкультурний контакт як фактор мотивації при навчанні будь-якій мові як іноземній. С. 101–104. URL: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/pedagogika/2004/36-23-18.pdf>
3. Культурологічний підхід до навчання іноземної мови. С. 147–165. URL: <http://lib.chmnu.edu.ua/pdf/monograf/14/10.pdf>